

Jälkiteolliset kulttuuriperintöprosessit

Anna Sivula, Turun yliopisto, 13:50 -14.10 +10 min
keskustelu

Kuvaa ei otettu teollisesta kulttuuriperinnöstä

Teollinen kulttuuriperintö ja rakennemuutokset

- Maa- ja metsätalouden, (elintarviketeollisuuden ja metsäteollisuuden) rakennemuutokset 1880-luvulta lähtien
- Jälkiteollisen ajan rakennemuutos viimeistään 1970-luvulta lähtien

Teollinen kulttuuriperintö näyttäytyy jälkiteollisina tapahtumasarjoina

- Maa- ja metsätalouden rakennemuutokset, teollisuuden rakennemuutokset
- Kaupunkien teollinen kulttuuriperintö: 1990-luvun laman liikkeelle sysäämää ”jälkiteollista jälkiteollisuutta” jossa on mukana suojelun ja säilyttämisen näkökulma
- Prosessit olivat erilaisia kaupungeissa ja maaseudulla
- Dokumentaatio on jaetun historian raaka-aine.

Uusteollistuminen tuottaa uutta teollisen kulttuuriperinnön kerrostumaa

- Vanha teollinen kulttuuriperintö ei katoa
- Myös teollisen kulttuuriperinnön uuskäyttö tuottaa uutta ja täysin uudenlaista perintöä (uuskäyttökin on dokumentoitava ajoissa!)
- Kulttuuriperintöprosessi jatkuu niin kauan kuin jokin kulttuuriperintöyhteisö vaalii kulttuuriperintöä (Yhteisö on opittava tunnistamaan!)
- Faron sopimus (2005) alleviivaa kulttuuriperintöyhteisöjen roolia ja kulttuuriperinnön dynaamista luonnetta.

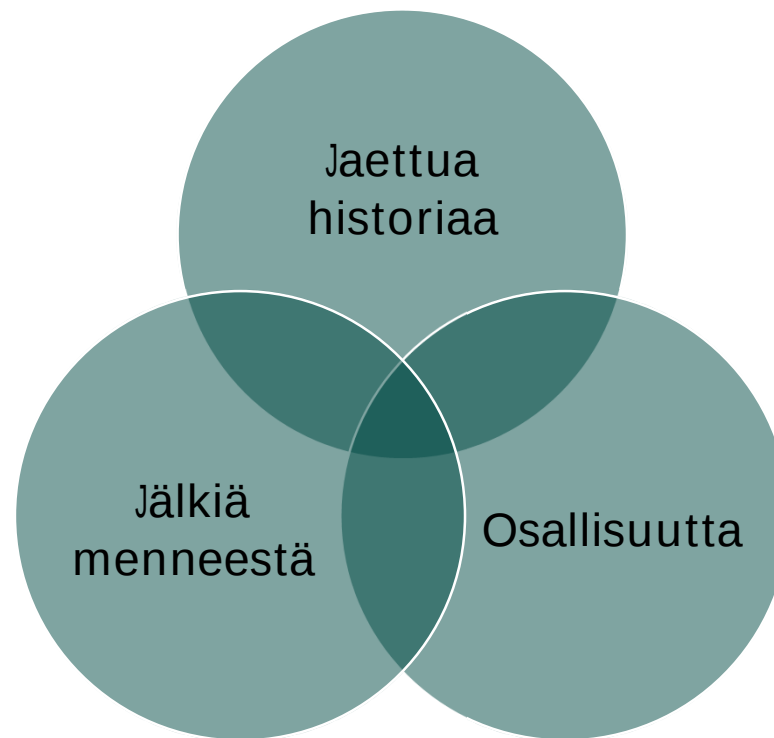

Mikä yhteisö vaalii paikallista
perintöä? Luxemburgin yliopisto ja
terästehdas

Energiateollisuuden rakennemuutoksen muistomerkit ja jaettu historia

- Vihreä siirtymä jättää edellisten rakennemuutosten tavoin jälkiä, joista vain osa voidaan valita, tunnistaa ja tuottaa kulttuuriperinnöksi.
- Nuclear heritage eli ydinvoiman kupe on tällä hetkellä kiinnostuksen kohteena. Dokumentointi on Suomessa kohtuullista.
- Turvetuotantoalueille on tunnistettu useita mahdollisia uusia maankäyttömuotoja. Onko kulttuuriperintö maankäyttömuoto?
- ”Ennakoiva nykydokumentointi?”

Kulttuuriperintöyhteisö ylläpitää kulttuuriperintöprosessia identiteettityöllä

Get inspired.

TURUN
YLIOPISTO